

Öj abnordell

Gotlands Allehanda

2-3: GA Söndag 4-6: Kultur & Nöje 7: Mat & Dryck 8: Serier 9-15: TV

Del 2.

*Välhållen
för sin ålder*

Cypern. Förstoringsglas från en järnhandel på Cypern passade perfekt i bilens framlyktor.

Bilpark. Två A-Fordar omger den unika tyska bilen av märket Colibri.

DE ÄGER ÄLDSTA BILARNA PÅ ÖN:

Christer Appelquist Oldsmobile Curved Dash 1904

Jan Janthe Krit 1909

Jan Siltberg Ford model T Roadster 1909

Åke Ottosson Colibri 1910

Sylve Klinth Ford T Run About 1913

Jan Siltberg Ford Touring 1914

Lars Alyhr Ford T 1919

Rune Hedlund Ford modell T 1919

Lars Nobell Ford T 1919

Erik Hargeby Ford Touring 1920

Inger Harlevi Stutz Bulldog 1920

Rolf Harlevi Selve 1920

Jan Siltberg Ford modell T 1921

Jan Siltberg Ford T 1922

Knelppbyn Ford T 1923

Rolf Harlevi Ford T 1923

Åkes Colibri – den

Ake Ottosson, av 1939 års modell och välhållen för sin ålder, spänner motorhuvan på plats och drar skinnhuvan på sig. Framför oss glänser mässingen mot vit lack i solen. Den unika bilen hostar snällt igång. I sakta mak rullar vi fram, det skorrar och låter. Bilen har tre växlar, men bara 15 hästkrafter. Det är en härlig känsla att ta sig fram i det drygt hundra år gamla fordonet. Efter en stund rullar vi in utanför hans garage. Här förvarar Åke sina ögonstenar. Men allt började 1967 med att hans bror var på semester.

– Brorsan var i Danmark och han kom hem med en gammal A-Ford, säger Åke Ottosson.

Bilen fick Åke låna några gånger, sedan var det klippt.

Året därpå hittade han ett gammalt

tanklock slängt i skogen i Hörsne. I sitt jobb med att åka runt på gårdarna och reparera gamla lantbruksmaskiner kunde han snart hitta de delar han behövde. På bara ett år hade Åke Ottosson från tanklocket byggt ihop den gröna A-Ford av 1928 års modell som han ännu rattar sommartid.

– Med den har jag kört kungen och Silvia, Siljan runt, bröllop i Lund och i Blekinge.

– Hur många brudpar jag kört här på Gotland vet jag inte, säger han.

JOBDET MED den gröna A-Forden lärde Åke Ottosson enormt mycket. Att svetsa nya skärmar, skruva ihop gamla motorer och sy skinnklädsel. Men framför allt, att ha tålmod. På bordet framför honom ligger skylten som han fått av sin kompis Tommy Strångborn med orden "Ingenting är

”I nedförsbacke gör den nog nästan 50 kilometer. Men jag förstår inte hur de kunde få i treans växel på de gamla vägarna då på 1910-talet.”

ÅKE OTTOSSON

omöjligt, det omöjliga tar bara lite längre tid”.

– Allt är en utmaning, att se om man klarar av det. Det krävs envishet, uthållighet och enorm noggrannhet, säger Åke.

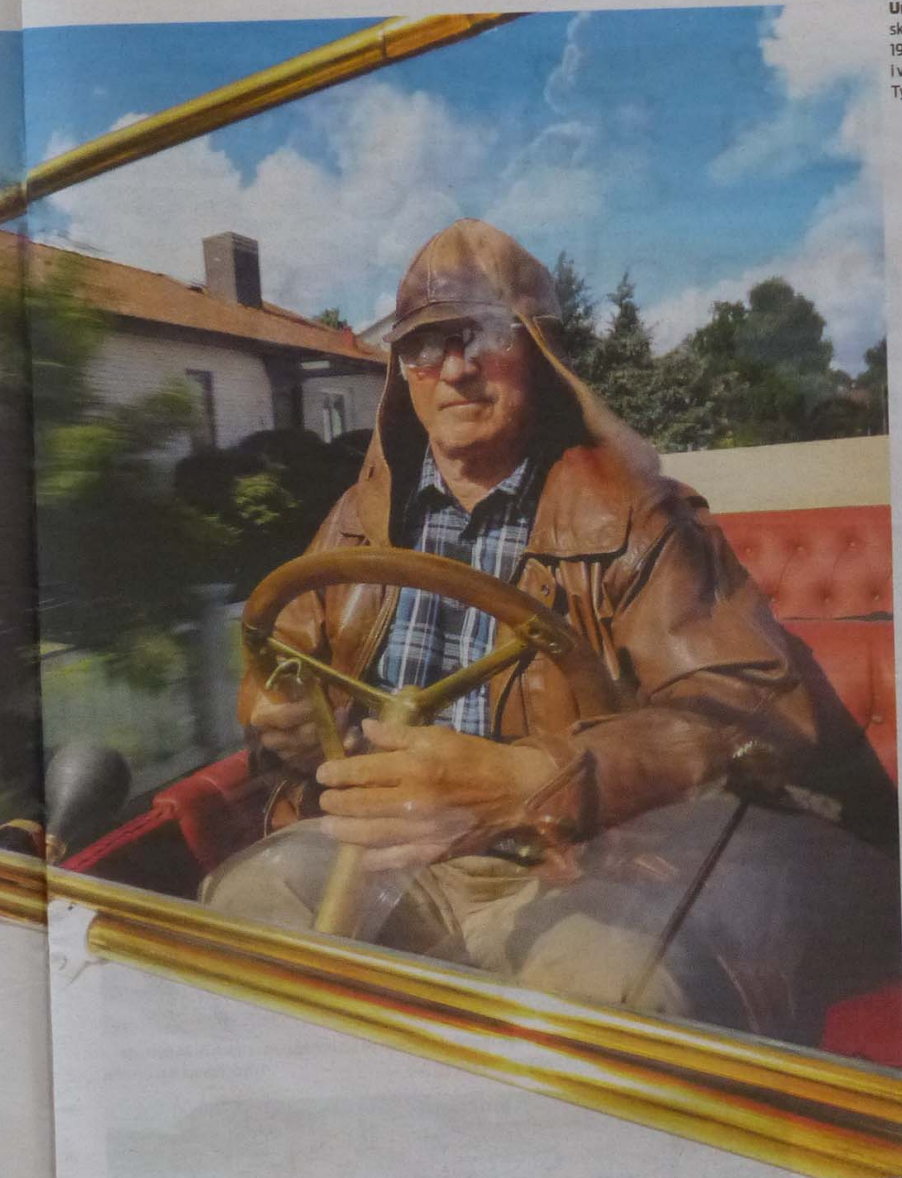
Intill den gröna Forden står en mörk A-Ford Cabriolet 1930 som ännu ska renoveras. Sedan letar Åke efter en tredje likadan.

– Jag har tre barn och de ska få varsin A-Ford efter mig, säger han, glad att bilintresset tycks ha gått i arv.

DEN VITA bilen med mässingsbeslagen tystnar när Åke Ottosson trycker på avstängningsknappen. För 30 år sedan visste han inte hur unik bilen var. En gammal mässingsbil som inte har renoverats är svår att få tag på, tänkte Åke och köpte bilen som då fanns i Gävle.

GA SÖNDAG

Unik. Åke Ottosson i sin skinande blanka Colibri av 1910 års modell, den enda i världen. På museum i Tyskland finns en halv till.

Nyskick. Efter ett oräkneligt antal timmar i verkstan kan Åke Ottosson åka riktigt ståndsmässigt i den vita bilen med skinande mässingsbeslag.

Motto. Åke drar sig inte för det som tycks omöjligt, det tar bara lite längre tid.

enda i världen

Bilen är av märket Colibri och byggdes 1910. Den är unik och idag det enda exemplaret av sin modell i världen.

– Det finns en halv till i Tyskland, säger Åke.

I tyska staden Hameln tillverkades bilmärket Colibri mellan 1907 och 1911. I dag finns där ett museum och Åke har hjälpt tyskarna att få tag i det andra exemplaret, som faktiskt också fanns i Sverige.

De senaste åren har renoveringen pågått mer intensivt. Nytt trävirke i stommen, nya skärmar och ny motorhuv. När Åke tog över fordonet var inte ens trätårten hel – i dag är bilen i det närmaste i nyskick.

– I nedförbacke gör den nog nästan 50 kilometer. Men jag förstår inte hur de kunde få i treans växel på de gamla vägarna då på 1910-talet, säger Åke.

I fjol sommar rullade han in den 103

år gamla bilen till Bilprovningen i Visby. Med dispens att bara köra dagtid gick den igenom prickfritt. Bilen saknar elektrisk belysning, men ett aggregat med acetylenagas förser karbidlyktorna fram och bak med bränsle.

På den märkliga bilen har nästan varanda del sin egen historia. Baklyktan i mässing hittade Åke i USA, på en bilmarknad till ytan större än hela Visby innerstad. Svårare var att hitta de särskilda glas med brytning som ska sitta i framlyktorna, de måste tåla värme och kan därför inte vara gjorda i plast.

– Förstoringsglaset som sitter i lyktorna hittade jag i en järnaffär på Cypern, säger Åke.

EFTER MER än 40 år med bilar på hjärnan är Åke Ottosson full av bilhistorier, den ena konstigare än andra. Till exempel den om

bröderna Hans och Fritz i den franska staden Mulhouse. Bröderna Schlumpf drev textilfabriker, men verksamheten gick allt sämre. Arbetarna fattade miss-tankar och när de inte fick ut sina löner bröt de sig in i en gammal fabriksbyggnad.

– Där inne hade bröderna lagt pengarna på att samla hundratals veteranbilar upplagda med mängder av riktiga gatlykter. Ett helt museum stod klart, säger Åke, och berättar att bröderna sedan fick fly utomlands.

Tillsammans med sin fru har Åke Ottosson besökt bilmuseet i Mulhouse. Där finns bland annat två Bugatti Royale, i dag bland de allra dyraste bilarna i världen.

– Det finns sju exemplar runt om i världen, jag har sett sex av dem, säger han.

Hans stora bilintresse har fört Åke

Ottosson till platser han annars aldrig skulle ha sett. Det mesta av sin fritid tillbringar han ute i verkstaden. Golf och andra fritidssysselsättningar har han aldrig vågat prova på.

– Näe, tänk om man blir biten! Jag är väl lite tokgig, men jag har ännu samma snälla fru, säger han och skrattar.

HENRIK RADHE
henrik.radhe@gotlandsallehanda.se
070-5930863

Cyperm. Förstöringsglas från en järnhandel på Cypern passade perfekt i bilens framyktor.

Bilpark. Två A-Fordar omger den unika tyska bilen av märket Colibri.

DE ÄGER ÄLDSTA BILARNA PÅ ÖN:

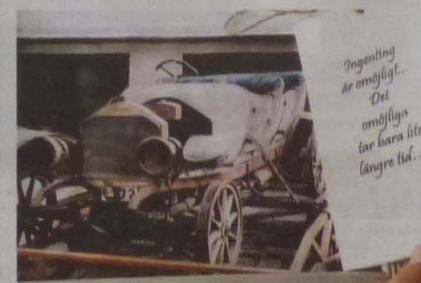
Christer Appelquist Oldsmobile Curved Dash 1904
Jan Janthe Krit 1909
Jan Siltberg Ford modell T Roadster 1909
Åke Ottosson Colibri 1910
Sylve Klínth Ford T Run About 1913
Jan Siltberg Ford Touring 1914
Lars Alyhr Ford T 1919
Rune Hedlund Ford modell T 1919
Lars Nobell Ford T 1919
Erik Hargeby Ford Touring 1920
Inger Harlevi Stutz Bulldog 1920
Rolf Harlevi Selve 1920
Jan Siltberg Ford modell T 1921
Jan Siltberg Ford T 1922
Knoppbyn Ford T 1923
Rolf Harlevi Ford T 1923

Unik. Åke Ottosson i sin skinnade blanka Colibri av 1910 års modell, den enda i världen. På museum i Tyskland finns en halv till.

Nyskick. Efter ett oräkneligt antal timmar i verkstan kan Åke Ottosson åka riktigt ständsmässigt i den vita bilen med skinnade mässingsbeslag.

Motto. Åke drar sig inte för det som tycks omöjligt, det tar bara lite längre tid.

Åkes Colibri – den enda i världen

Åke Ottosson, av 1939 års modell och valhällen för sin ålder, spannar motorhuvan på sig. Framför oss glämsersmässingen mot vit lack i solen. Den unika bilen hostar snallt igång. I sakta mak rullar vi fram, det skorrar och låter. Bilen har tre växlar, men bara 15 hästkrafter. Det är en härlig känsla att ta sig fram i det drygt hundra år gamla fordonet. Efter en stund rullar vi ut utanför hans garage. Här förvarar Åke sina ögonstenar. Men allt började 1967 med att hans bror var på semester.

– Brorsan var i Danmark och han kom hem med en gammal A-Ford, säger Åke Ottosson.

Bilen fick Åke låna några gånger, sedan var det klippt.

Året därpå hittade han ett gammalt

tanklock slängt i skogen i Hørsne. I sitt jobb med att åka runt på gårdarna och reparera gamla lantbruksmaskiner kunde han snart hitta de delar han behövde. På bara ett år hade Åke Ottosson från tanklocket byggt ihop den gröna A-Ford av 1928 års modell som han ännu raittar sommar tid.

– Med den har jag kört kungen och Silvia, Siljan runt, bröllop i Lund och i Blekinge.

– Hur många brudpar jag kört här på Gotland vet jag inte, säger han.

JOBNET Med den gröna A-Forden lärde Åke Ottosson enormt mycket. Att svetsa nya skärmar, skriva ihop gamla motorer och sy skinnklädsel. Men framför allt, att ha tålmod. På bordet framför honom ligger skylten som han fått av sin kompis Tommy Strångborn med orden "Ingenting är

”I nedförsbacke gör den nog nästan 50 kilometer. Men jag förstår inte hur de kunde få i treans växel på de gamla vägarna då på 1910-talet.”

ÅKE OTTOSSON

omöjligt, det omöjliga tar bara lite längre tid”.

– Allt är en utmaning, att se om man klarar av det. Det krävs envishet, uthållighet och enorm noggrannhet, säger Åke.

Intill den gröna Forden står en mörk A-Ford Cabriolet 1930 som ännu ska renoveras. Sedan letar Åke efter en tredje likadan.

– Jag har tre barn och de ska få varsin A-Ford efter mig, säger han, glad att bilintresset tycks ha gått i arv.

DEM VITA Bilen med mässingsbeslagen tystnar när Åke Ottosson trycker på avstängningsknappen. För 30 år sedan visste han inte hur unik bilen var. En gammal mässingsbil som inte har renoverats är svår att få tag på, tänkte Åke och köpte bilen som då fanns i Gävle.

Bilen är av märket Colibri och byggdes 1910. Den är unik och idag det enda exemplaret av sin modell i världen.

– Det finns en halv till i Tyskland, säger Åke.

I tyska staden Hameln tillverkades bilmärket Colibri mellan 1907 och 1911. I dag finns där ett museum och Åke har hjälpt tyskarna att få tag i det andra exemplaret, som faktiskt också fanns i Sverige.

De senaste åren har renoveringen pågått mer intensivt. Nytt tråvrärke i stommen, nya skärmar och ny motorhuv. När Åke tog över fordonet var inte ens tråreten hel – i dag är bilen i det närmaste i nyskick.

– I nedförsbacke gör den nog nästan 50 kilometer. Men jag förstår inte hur de kunde få i treans växel på de gamla vägarna då på 1910-talet, säger Åke.

I föl sommar rullade han in den 103

år gamla bilen till Bilprovningen i Visby. Med dispens att bara köra dagtid gick den igenom prickfritt. Bilen saknar elektrisk belysning, men ett aggregat med acetylenagas förser karbidlyktorna fram och bak med bränsle.

På den märkliga bilen har nästan varanda del sin egen historia. Baklyktan i mässing hittade Åke i USA, på en bilmarknad till ytan större än hela Visby innerstad. Svårare var att hitta de särskilda glas med brytning som ska sitta i framyktorerna, de måste tåla värme och kan därför inte vara gjorda i plast.

– Förstöringsglaset som sitter i lykterna hittade jag i en järnaffär på Cypern, säger Åke.

EFTER MED ÄN 40 ÅR med bilar på hjärnan är Åke Ottosson full av bilhistorier, den ena konstigare än andra. Till exempel den om

brodern Hans och Fritz i den franska staden Mulhouse. Bröderna Schlumpf drev textilfabriker, men verksamheten gick allt sämre. Arbetarna fattade missgärningar och när de inte fick ut sina löner bröt de sig in i en gammal fabriksbyggnad.

– Där inne hade bröderna lagt pengarna på att samla hundratals veteranbilar uppbyggda med mängder av riktiga gatulyktor. Ett helt museum stod klart, säger Åke, och berättar att bröderna sedan fick fly utomlands.

Tillsammans med sin fru har Åke Ottosson besökt bilmuseet i Mulhouse. Där finns bland annat två Bugatti Royale, i dag bland de allra dyraste bilarna i världen.

– Det finns sju exemplar runt om i världen, jag har sett sex av dem, säger han. Hans stora bilintresse har fort Åke

Ottosson till platser han annars aldrig skulle ha sett. Det mesta av sin fritid tillbringar han ute i verkstaden. Golf och andra fritidssysselsättningar har han aldrig vågat prova på.

– Näe, tänk om man blir biten! Jag är väl lite tokig, men jag har ännu samma snälla fru, säger han och skrattar.

HENRIK RADHE
henrik.radhe@gotland.se
070-1951128-63